

Butlletí 9
núm.

*Descobreix
la història
del nostre poble*

PARIETES
centre d'estudis locals

^ Celebració 50è aniversari

*Parets del Vallès
Estiu 2012*

WWW.PARIETES.COM

Editat per: Centre d'Estudis Locals PARIETES

Número d'inscripció: 31584/1

Data d'inscripció: 31/01/2006

Redactors: Rosa Martí i Conill, Jordi Brunet
i Joan Volart i Bellavista

Correctora lingüística: Mercè Alcayna Alarcón

Logotip: Lluís Miras

Composició i Muntatge: IdeesVisuals

Adreça de contacte: parietes@gmail.com

Dipòsit legal: B-13229-2008

ISSN: 2013-1763

Impressió: OpalTech

Amb el suport de:

**Ajuntament de
Parets del Vallès**

sumari

- *Editorial*
- *Orígens del Moviment Escolta*
- *Acta fundacional de l'Agrupament Escolta i Guia Sant Jaume de Parets*
- *Les unitats, estructura i organització de l'agrupament*
- *L'uniforme*
- *Les promeses*
- *Els dissabtes al Cau*
- *La cavalcada de reis*
- *Activitats anuals*
- *El Cau al carrer*
- *Les acampades o campaments*
- *Les sortides del cap de setmana*
- *Activitats a l'entorn de l'agrupament*
- *El grup de folk "Llet de Pot"*
- *El 30è aniversari*
- *El nou Cau: Can Jornet*
- *Testimonis d'escoltes: Com a pare de dues noies escoltes, Enric Rial*
- *Síntesi històrica de l'organització de l'agrupament*

El 4 d'octubre de l'any 1961, es podria dir que és la data històrica en què es varen posar els fonaments de l'Agrupament Escolta Sant Jaume de Parets. Uns escolans del temple de Sant Jaume de l'Eixample, aprofitant les propines que rebien dels casaments, varen comprar una tenda de campanya i varen passar la primera nit fora de casa. En aquells temps, per uns adolescents com ells, allò havia de ser tota una aventura, però en el seu interior hi havia quelcom més que passar un cap de setmana sense els pares. Sentien també ganes d'explorar el medi natural tot respectant la natura d'acord amb les regles del moviment escolta. Farien, oportunament, promeses de fidelitat a aquest ideari. També hi havia un denominador comú que és l'amor a la terra; en aquell moment Catalunya patia una situació de repressió. També incorporaven al seu ideari els principis del catolicisme. Com podreu copsar en aquest número de Parietes, l'origen d'aquest moviment a Parets va néixer en el sí de la parròquia, el rector i el vicari hi tenien un paper important en la formació d'aquests infants i adolescents. En el curs 1965-1966, l'agrupament ja s'integra a través de la Delegació Diocesana Escolta, en el Moviment Scout Catòlic.

Hi havia dues sortides pels joves interessats a fer un esplai on poguessin formar-se en el lleure i créixer com a persones. Una era a través de l'església, ja sigui en casals parroquials, l'escoltisme, o bé amb activitats esportives sota la seva tutela. Un altre era el Frente de Juventudes, per mitjà de l'organització juvenil –Organización Juvenil Española (OJE)–. Moltes de les parròquies amb capellans amb un esperit de servei al país i fermes mantenidors de la nostra llengua i la cultura, varen aprofitar la situació de cert privilegi i tolerància de la qual gaudia l'església dins el règim, per infondre al jovent principis tan nobles com el respecte a la natura tot gaudint-ne, l'estimació per les coses nostres i l'amor a Déu.

“Deixar el món millor del que l’hem trobat” ***R. Baden Powell***

L'escoltisme transmet un ideari renovador i democràtic, molt lluny del que oferien els mitjans oficials dels anys 60 del segle passat. Ajudaven als adolescents a reflexionar, a admetre el pluralisme i a respectar a qui pensava diferent o a ser solidaris, entre d'altres principis generals. L'Agrupament Escolta de Parets és quelcom més que un agrupament de nois i noies

que van a la muntanya per gaudir del medi. Participen molt en la vida associativa del nostre poble organitzant diferents actes com la cavalcada de reis, el pessebre a l'interior de l'església

de Sant Jaume, la venda de llibres per Sant Jordi, cursets de sardanes, etc. Dins d'aquesta entitat va néixer un grup de folk que va compondre lletres i melodies musicals que es van difondre entre els companys. També es van fomentar les sortides amb les famílies per incrementar el nexa d'unió entre els joves escoltes i el seus familiars.

Si bé varen haver uns bons fonaments per portar endavant aquest agrupament, el pal de pager durant molts anys, és a dir des de la formació del mateix, va ser en Joan Ferré i Rovira, fins que malauradament ens va deixar l'any 2004. Avui, si hom parla amb els membres de l'agrupament, l'esperit i l'ideari que va infondre en Joan encara és ben viu entre tots els companys, dels més joves als més grans.

M'agradaria acabar donant les gràcies per la col·laboració de tres membres de l'entitat que han fet possible que aquest butlletí monogràfic avui estigui a les vostres mans. Aquest exescoltes, encara molt vinculats a l'agrupament, són l'Enric Rial, en Joan Soto, i molt especialment en Jordi Brunet, qui ha fet una recerca molt acurada de la història de l'entitat; sense ells aquest número de Parietes no hauria pogut sortir.

Joan Volart i Bellavista

Orígens del Moviment Escolta

Un coronel anglès, Robert Baden-Powell (BP), que havia estat exercint com a soldat a l'Àfrica del Sud, l'any 1899 va ser enviat a Mafeking. Un cop va esclatar la Guerra dels Bòers va tenir al seu càrrec la defensa anomenada "Setge de Mafeking". En el setge de la ciutat, els nois de 12 i 13 anys feien tasques auxiliars com a missatgers. És a partir d'aquí que Baden-Powell pensa en la possibilitat de la creació d'un moviment de joves exploradors per la pau que no tan sols actuessin en temps de guerra.

L'any 1889 va escriure un llibre que es titulava *Aids to Scouting* (Ajudes a l'exploració) per als militars adults. Aquest volum va deixar ben palès la dificultat de la joventut del seu país per adaptar-se a la vida a l'aire lliure en condicions desfavorables.

Robert Baden-Powell, després de diverses recomanacions, es plantejà també escriure un llibre adreçat directament als nois; ho començà a fer i, com a culminació, el 1907 organitzà a l'illa de Brownsea un campament que li serviria de prova, amb una vintena de nois de diferents ambients i classes socials. El resultat final fou la publicació l'any següent de *Scouting for boys* (Escoltisme per a nois). Al llibre, editat en forma de fascicles, explicava petites històries i donava consells per a aventurar-se en l'scouting, és a dir, en l'exploració en el medi natural d'acord amb unes normes de comportament similars a les dels cavallers medievals, sobre els quals deia: «la gran novetat d'aquesta obra era presentar el desenvolupament de les activitats en el medi natural, sobretot en una societat com l'anglesa, amb un alt grau d'industrialització». Molt probablement no va ser casualitat que aquest nou moviment sorgís a Anglaterra, on cinquanta anys abans, el 1857, s'havia creat el centre excursionista *Alpine Club* de Londres, el primer d'aquestes característiques.

El llibre de Baden-Powell esdevingué la base de l'escoltisme, l'inici del moviment escolta, i molts grups el començaren a tenir com a referència. A partir d'aquí, es va organitzar l'associació Scout anglesa, la primera del món. Aleshores s'adonà que els nois tenen ganes d'aprendre les coses que ell anomenava escoltisme.

El 1910, a Anglaterra, ja hi havia 109.000 boy scouts i l'escoltisme s'havia estès per diversos països, sobretot dins l'àrea d'influència britànica. El mateix any, a instàncies del rei Eduard VII, el tinent general Robert Baden-Powell abandonà la carrera militar per dedicar-se plenament al moviment escolta. Baden-Powell, dins la formació dels adolescents, tenia com a objectiu directe inculcar als joves el servei a Déu i al propi país.

Actualment, l'escoltisme és present a 216 països, amb més de 38 milions d'escoltes d'ambdós sexes. L'escoltisme mundial està dirigit, de forma autònoma, per l'Organització Mundial del Moviment Escolta, amb seu a Ginebra.

R. Baden Powell

Acta fundacional de l'Agrupament Escolta i Guia Sant Jaume de Parets

4 d'octubre de 1961

Aquest diumenge, té alguna cosa especial en l'ambient, som una colla d'escolanets de l'Església de Sant Jaume de l'Eixample, l'Evarist Alborch, en Lluís Isern, en Josep Sans, en Manel Rodríguez, en Ferran Fons, en Vicenç Bonete i en Joan Ferré. Hem decidit fer una excursió el proper dissabte i diumenge. Hem pogut comprar una tenda de campanya amb àbsida i tot, després d'haver estalviat les propines que ens donaven en els camaments.

Després de fer l'excursió, l'Evarist ens pregunta perquè no organitzem un agrupament escolta. Jo pertanyo a un agrupament de Montcada i Reixac, podríem contactar amb ells i així veure com ho podem fer aquí.

Joan Ferré als inicis

1962

Al cap d'uns dies es troben amb l'Evarist i amb en Joan a Montcada i Reixac al Cau de l'Agrupament Escolta Mare de Déu del Turó, parlarem amb el cap de secció, en Gómez, i tot seguit ens convida, a nosaltres i al grup d'escolans, a anar a un campament al poble del Montseny. Això va ser durant la Setmana Santa de 1962. Va ser un campament meravellós i a partir d'aquell moment es va fundar l'Agrupament Escolta Sant Jaume de Parets. Podem dir, doncs, que aquell diumenge 4 d'octubre de 1961 va ser l'embrió del nostre agrupament.

1963

Poc a poc continua estructurant-se l'agrupament, sembla que tot rutlla; de moment tenim la secció formada per una patrulla anomenada Esquirols. Anem de campament per Setmana Santa a Vilabella, al Mas de la Cua.

En aquest campament hi havia en Joan Ferré, en Llorenç Bassa, en Ferran Fons, en Enric Rial, en Lluís Isern, en Jordi Rodríguez, en Antonio Juzgado, en Manel Rodríguez, en Josep Sans, en Josep L. Soto, en Ramon Bassa, en Sebastià Tejedor, en Joan Cot, en Manel Dorado, en Carlos Garde, en Ventura Amela, en Ramon Brunet i en Vicens Bonete. Van ser uns dies memorables; es va hissar la senyera per primera vegada i es va fer un foc de camp voltat d'espelmes l'última nit dins el mas de la Cua. Es varen fer les primeres promeses escoltes; va començar el cap de secció en Joan Ferré que li va agafar el relleu a l'Evarist Alborch (L'Evarist va marxar del poble l'any 1962 i després tornà el 1965, per marxar definitivament aquell mateix any). En aquest campament hi ha mossèn Josep Colomer.

1965

La primavera de 1965 hem fet un campament experimental al terreny de darrera del Cau. Va sortir molt bé tret d'alguns petits incidents que l'Evarist i en Joan han solucionat amb serenitat i no ha passat res. Ha estat una bona experiència i s'ha treballat molt per netejar el terreny de pedres i esbarzers.

El senyor Ventura, pare d'en Ramon Brunet i d'en Jordi Brunet ens va fer diverses fotografies

que són l'element gràfic de la nostra acta fundacional. A les fotografies hi trobem en Ramon Bassa, en Sebastià Tejedor, en Llorenç Bassa, en Ramon Brunet, en Carles Garde, en Josep Lluís Soto, en Manel Dorado i en Francesc Juzgado, entre d'altres.

L'octubre de 1965 comença el curs 1965-1966 i després de diversos contactes amb la Delegació Diocesana Escolta per mitjà del responsable del Vallès, en Joan Castellsagué de Granollers, aconseguim que ens acullin dins d'aquesta delegació depenent del Moviment Scout Catòlic (MSC), aprovat per la Conferència Episcopal Tarraconense.

Tenim bones relacions amb els responsables del moviment escolta: en Clua, en Jordi Porta, en Recasens, en Rafael Méndez, i amb els de la Guia Sant Jordi: la Mercè Galí i la Neus Santmartí.

L'Antoni Juzgado és nomenat Cap de secció en lloc de Joan Ferré, que es dedica a estructurar l'agrupament a nivell de branques amb les unitats Estol i Rangers.

Comencen en aquest curs les unitats mixtes, així s'incrementa la capacitat de l'agrupament.

El desembre de 1966, per fer les promeses, fem una excursió a Can Mas de Palaudàries (Lliçà d'Amunt) i anem tot l'agrupament, és a dir les dues branques: l'Estol i els Rangers. També venen alguns convidats entre els quals hi ha mossèn Josep Colomer.

Transcripció d'un manuscrit d'en Joan Ferré i Rovira.

Ramon Brunet, Joan Ferré i Mª Carmen Loli

Anys 60

Les unitats, estructura i organització de l'agrupament

Festa popular al pati de Montse Salvador.

Els agrupaments escoltes estan formats per un cap d'agrupament, un secretari, un tresorer i de vegades un consiliari. A Parets es va crear la figura del president, excepcionalment, degut a la figura d'en Joan Ferré que durant tota la seva vida va ser sempre l'ànima de l'agrupament. En molts agrupaments no hi ha la figura del president perquè molts monitors, quan es casen o tenen parella, solen deixar les responsabilitats que comporta l'estructura, encara que hi continuïn vinculats.

L'escoltisme es proposa educar els nois i les noies de Catalunya potenciant el seu desenvolupament com a ciutadans compromesos. Adrecen la proposta educativa a tots els infants, joves i adults, perquè tota persona té moltes coses a aprendre, un camí per recórrer i un país per entendre, estimar i transformar. Això es fa mitjançant els Minyons Escoltes i Guies de Catalunya.

Aquesta proposta educativa es fonamenta en tres opcions bàsiques representades mitjançant tres angles d'actuació concrets. Aquestes tres opcions es concreten en una proposta de valors explícits a la llei escolta i guia.

La proposta educativa defineix, també, una metodologia sobre el nostre estil de fer, l'educació per a l'acció i la Pedagogia del Projecte. A més, hi ha els trets qualitius que configuren el nostre mètode, són els anomenats dinamismes.

L'organització dels agrupament es fa en cinc unitats. El conjunt de totes les unitats d'un mateix interval d'edat dels diferents agrupaments del Moviment es coneix amb el nom de branca i cadascuna d'elles té un nom concret.

Actualment, les unitats o branques estan formades per:

Castors i Llúdries, nens i nenes de 6 a 9 anys. Vesteixen camisa o brusa carbassa.

Llops i Daines, de 9 a 11 anys. Vesteixen camisa o brusa groga.

Rangers i Noies Guies, d'11 a 14 anys. Vesteixen camisa o brusa blava.

Pioners i Caravel·les, de 14 a 17 anys. Vesteixen camisa o brusa vermella.

Trucs, majors de 17 anys, que no fan de caps (monitors). Vesteixen camisa o brusa verda.

Les unitats alhora es divideixen en petits grups de sis o set nens:

Castors/Llúdries s'anomenen	"Escamots"
Llops/Daines	"Sisenes"
Rangers/Noies Guies	"Patrulles"
Pioners/Caravel·les	"Equips de treball"

Cada branca treballa independentment en els seus projectes, encara que es basen tots en una

mateixa proposta metodològica que guia l'acció educativa. Cada grup és autònom i presenta iniciatives de grup, mitjançant l'anomenada Pedagogia del Projecte.

El mètode escolta i guia està pensat per treballar progressivament amb infants i joves des dels 6 fins als 19 anys. En cadascuna d'aquestes etapes, l'infant creix i es forma fins acabar el procés educatiu.

Aquests petits grups funcionen per si sols i tothom té alguna responsabilitat o cura de quelcom: farmaciola, mapes, fotos, diari, etc. També el més antic fa de cap i té cura de que els novells no es trobin desemparats.

La idea dels grups és formar els nois i noies en el treball en equip i per ser persones responsables i tolerants.

Els caps reben una formació prèvia al mateix Cau que s'anomena FOCA (formació de caps) i després fan la FOCA a la demarcació, en el nostre cas es tracta del Vallès/Maresme. Aquesta formació es convalida per la Generalitat, com a monitor de lleure.

A més de la FOCA, la formació és completa amb coneixements de pedagogia, dietètica, socorrisme, o qualsevol altra que es cregui convenient. Si es continuen ampliant els coneixements es pot obtenir el carnet de director.

Les patrulles en formació

L' uniforme

3 paquets pel correu Teresa Tintó, Rosa Galindo i Marta Juzgado

Antigament l'uniforme era igual per a tothom, tots portaven una camisa gris-blau, un mocador o fulard de color vermell i verd penjat al coll, i pantaló curt, generalment de pana o vellut.

El calçat quasi sempre eren unes xiruques, un calçat de goma i roba per fora i de cànem per dins, d'empenya flonja. Es diferenciava de la resta pel vulcanitzat de les soles. Va ser molt emprat pels excursionistes durant els anys seixanta i setanta.

Les noies, que es van integrar més tard a l'agrupament, cap allà l'any 1967, portaven també una camisa de color blanc i un idèntic fulard o mocador al coll. La faldilla era de color marró i portava peto. El calçat era unisex, les xiruques mencionades anteriorment.

El distintiu que portaven brodat al costat dret del braç de la brusa o de la camisa era l'escut de Barcelona i el nom de Parets del Vallès. Amb al temps ha evolucionat i s'ha afegit a la butxaca la inscripció "Minyons escoltes".

Els caps acostumaven a portar una boina de color morat, tot i que alguns es cobrien el cap amb capell o barret.

Actualment cada unitat o branca porta una brusa de color diferent, la resta de la indumentària es deixa a l'elecció de cadascú.

Promeses a Can Mas de Palaudàries, Josep Lluís Salvador, Francesc i Antonio Juzgado, Joan Ferré, en Francesc Jiménez,, Asumpte As-sumpta Crespo.

Les Promeses

El moviment escolta, com ja hem dit abans, comparteix una cultura comú i el seu element principal és un sistema propi de valors, tots els nois i noies que es vulguin adherir voluntàriament a aquest moviment han de respectar els principis bàsics de l'escoltisme que és un decàleg. En aquest sentit la Llei i Promesa són els elements comuns que distingeix aquest moviment scout de qualsevol altre agrupament d'esbarjo.

Les promeses de l'Agrupament Escolta i Guia Sant Jaume de Parets, a l'inici, es feien per Setmana Santa a Can Mas de Palaudàries. Amb el pas del temps també se'n varen fer a Vilabella (Mas de la Cua). Cal dir que en aquest poble de l'Alt Camp, d'on era fill en Joan Ferré, s'hi varen fer moltes acampades. La data de la celebració de les promeses va anar evolucionant i ara es fan a final de curs. Al llarg d'aquests cinquanta anys aquests actes de prometença s'han fet a diferents llocs de la nostra geografia catalana: Palaudàries, Vilabella, Rellinàs, Cardedeu, Queralbs, Moià, Monells, Olot, Planoles, Castell de Tona, Corredor, Santa Maria de Corcó, Borredà, etc.

A continuació reproduïm unes promeses que feien els petits, els Llops i les Daines:

"Jo prometo fer tot el que pugui per ser lleial a Déu i a la Pàtria, obeir la llei de l'Estol i fer cada dia una bona obra".

Llei de l'Estol:

"El llobató creu al vell llop. El llobató no es plany a si mateix."

Primera llei escolta:

1. Cal confiar sempre en l'honor de l'escolta
2. L'escolta és lleial a Déu, a la pàtria, als pares, als caps, als superiors i als inferiors.
3. L'escolta és útil i servicial, i cada dia ha de fer una bona obra.
4. L'escolta és amic de tothom i germà dels altres escoltes.
5. L'escolta és educat i cavallerós.
6. L'escolta estima els animals i les plantes.
7. L'escolta es disciplinat i obeeix als seus superiors sense replicar.

8. L'escolta està sempre de bon humor. Somriu i xiula davant les dificultats.

9. L'escolta és treballador i previsor.

10. L'escolta és pur de pensament, paraula i obra.

Enric Rial fent la promesa escolta. Lourdes Turull, Josep Colomer, Joan Ferré i Antonio Juzgado 1964-65

Francesc Juzgado fent la promesa

Llei escolta actual

“Ens esforcem a merèixer confiança
i fem confiança amb tothom.

Vivim la nostra fe
i respectem les conviccions dels altres.

Som decidits
i afrontem les dificultats sense por.

Respectem la natura
i protegim la vida.

Som fidels al nostre país
i ens sentim ciutadans del món.

Som germans de tothom
i treballem per la pau.

Aprenem a ser útils
i a fer servei.

Aprenem a estimar
i a jugar net.

Estimem el treball
i ens agrada fer bé les coses.

Aprenem a viure en equip
i tot ho fem entre tots.”

Promesa Escolta

“Pel meu honor prometo fer tot el que pugui
per complir els meus deures, per ajudar
a tothora l'altre gent i per viure amb els
meus companys la llei escolta.”

*Anys 74-75 Can Mas,
Xavier Poblador, Jordi
Brunet, Miquel Tintó,
Nadal Ruiz*

*Jordi Brunet fent la
promesa Escolta, Pilar,
Rafel, Joan, Mossén
Ramon, Carles, Oscar,
Ana l'any 82 - 83*

Els dissabtes al Cau

Els dissabtes al Cau solen durar un parell d'hores, de 4 a 6 de la tarda, i es fan activitats diverses però, de vegades, coincideixen amb programes de televisió i això fa que alguns dubtin, aleshores s'ha de triar. Als anys 70 era més fàcil, no existien ni canals temàtics ni et podies baixar pel·lícules per internet. Si anaves al Cau et podies perdre Los tres Moqueteros, Tarzan, Pearl Harbour, etc. i això comportava, de vegades, un sacrifici.

Actualment la pràctica esportiva implica que nens i nenes ocupin moltes hores practicant esport i això comporta que no pensin tant en l'escoltisme.

Les trobades al Cau tenen una part de formació mitjançant tallers d'orientació, de socorrisme, d'acampada, de preparació d'activitats, de sortides, de campaments i una altra part de jocs, o sigui més lúdica.

Quan estàvem al local de l'església de Sant Jaume es jugava al carrer, que inicialment no estava ni asfaltat. Els jocs eren diversos, per exemple, matar amb pilota, a cavall fort, al "churro, media manga y mangotero, adivina lo que tengo en el puchero" o "el bote". El joc més conegut de tots, tant en el Cau com en les sortides, era i és el del mocador.

Amb el temps l'Ajuntament ens va donar permís per tancar el carrer de davant del Cau i nosaltres col·locàvem unes tanques que tallaven la circulació de vehicles, així podíem fer els jocs a l'aire lliure sense cap perill.

El Cau no només s'obre els dissabtes. Hi ha èpoques de l'any que està obert les tardes d'alguns dies de la setmana, segons la disponibilitat dels monitors. Abans era normal fer partides de tennis taula, ja que teníem taula, o també els circuits i pistes d'scalextric, que entraven i sortien dels locals de Llops i Rangers perquè ajuntàvem totes les pistes disponibles.

El Cau, durant molts anys, va ser el punt de trobada dels joves del barri de l'Eixample.

Activitat de les unitats un dissabte de Cau.

Unitat de Rangers i Noies Guies davant del Cau quan era a la parròquia de Sant Esteve, els caps Xavi Martínez i Miguel A. Carreras

Trasllat del Cau de la rectoria església de Sant Jaume a Can Jornet any 2006

La cavalcada de reis

Era l'any 1965, l'agrupament, els patrullers i les branques de la Parròquia de Sant Esteve, vàrem començar a participar en la confecció de carrosses per la cavalcada dels Reis Mags. Dos anys més tard, l'agrupament va assumir tota l'organització de la festa màgica dedicada als infants de Parets.

En Joan Ferré va ser la persona que, recolzat pels caps i els grups de pares de l'agrupament, va tirar endavant aquesta dura però alhora gratificant tasca d'organitzar la cavalcada de reis. Les dificultats varen ser moltes. El primer problema era cercar un lloc per poder muntar les carrosses.

Provisionalment disposaven d'un local. Després, l'empresa on treballava en Joan Ferré, Can Grau, va posar a la seva disposició una nau. Més tard, en Jaume de Can Vila va oferir unes quadres que tenia lliures pel muntatge dels carruatges. Finalment, l'Ajuntament va condicionar aquelles instal·lacions a fi de que aquesta noble tasca fos menys feixuga i complicada.

Durant molts anys i des d'aquell inici de 1965, la cavalcada dels Reis Mags ha estat un èxit i avui, després de tots aquests anys, l'agrupament continua amb aquesta feina altruista que fa passar una nit màgica als infants del nostre poble.

Patge reial plaça Josep Marcer.

Carrossa Anunciació anys 70 J.C. Tortajada, Josep Galindo, Tano Clemente i Jordi Brunet

Carrossa sinia 2007, Enric Subiron

Construcció pessebre església Sant Jaume, Jordi Brunet, Joan Ferré fill, Eva Martínez, Montse Teubert i Ana Sánchez

Activitats anuals

El Caudel'Església de Sant Jaume de Parets era el lloc on es feien totes les activitats i reunions, des dels inicis i fins que es varen traslladar definitivament a Can Jornet l'any 2003. El rector i el vicari, quan n'hi havia, tenien una participació directa en aquest moviment de joves. Entre les activitats que es feien durant les acampades hi havia la missa de campanya, una cerimònia religiosa que es feia a l'aire lliure i en la qual hi participaven els nois i noies, així com els monitors i els pares per tal d'oferir gràcies a Déu. Molts d'aquests actes religiosos se celebraven els diumenges o festius, durant els camps, i en moltes ocasions s'oficiaven a Can Mas de Palaudàries.

Quan es va iniciar l'activitat dels escoltes a Parets, el rector de la Parròquia era mossèn Pere Batlle i el vicari era Josep Colomer. El vicari vivia a la rectoria i portava la coordinació de la parròquia amb l'agrupament. A partir de 1967, el nou rector fou el prevere Josep Maria Carulla. En Joan Ferré participava en les reunions de l'agrupament amb la parròquia.

Caminada Gallecs Verd any 1997. L'any 1998 ja es fa conjunta amb la penya Blaugrana

L'agrupament participava amb la parròquia, en especial per Nadal quan es confeccionava un bonic pessebre a l'interior del temple de Sant Jaume. Aquesta feina anava a càrrec dels Pioners i Caravel·les.

El 25 de juliol de 1976, l'agrupament va organitzar, a les instal·lacions de la COREFO, un festival de Cançó Catalana. Va tenir un gran ressò a la comarca.

Entre d'altres activitats també havien organitzat Els Pastorets al teatre de Ca n' Oms "El Nadal dels Àngels".

L'any 1996, l'agrupament va organitzar la primera caminada popular anomenada "Caminada popular Gallecs verd". Dos anys més tard, aprofitant l'avinencesa que la Penya Blaugrana de Parets també en feia una, ambdues entitats varen acordar fer-la conjuntament. Aquest llarg passeig a peu se segueix fent un cop a l'any, generalment per la tardor.

També han col·laborat amb la Fira d'entitats del Sot d'en Barriques

Caminada Popular conjunta esmorçar a Can Jornet

El Cau al carrer

El Cau al carrer Plaça de la Vila Any 2011

En diferents ocasions les activitats del Cau es traslladaven al carrer i feien partícips de la festa als familiars, amics i veïns del poble. Per Sant Jordi es feia una paradeta de venda de llibres. Pels volts de Nadal també se sortia al carrer i es muntava una exposició i venda d'objectes nadalencs. La festa de l'acampada al carrer tenia molta participació. Es feia davant del Cau i s'organitzaven moltes activitats de lleure, entre elles una gimcana popular i xocolatades, acompanyades de grups d'animació.

Actualment, un cop a l'any, les activitats que ara es fan setmanalment els dissabtes a la tarda a Can Jornet també es traslladen al carrer, davant de Can Butjosa o bé a la Plaça de la Vila.

Paradeta de Nadal a la plaça de la Vila, Joaquim Matutano, Nen, Vicenç Rodríguez Porcel i Jordi Matutano

Programa d'Inauguració de Can Jornet, el diumenge 4 de maig de 2003.

Fotografies de la reforma i restauració dels interiors i accesos de Can Jornet

Les golfes de Can Jornet les fan servir els caps i se'n diu Kral. Els caps Anna Garriga, Alba Cebrian, Adria Matencio i Silvia Rial

Joc de bombardes en una acampada, caps Lúdia Segura, David Soto, Ana Mayans 2002-2003

Els caps de llops Jordi Jordà, Angèlica Millan, Jordi Pastor i Imma Araujo

Promeses final de curs 2004 a Sora

En Roger Martínez fa la Promesa de llop a Can Bordoí Llinars. Anys 93-94

Promeses 2011

Promeses a Olot 1997

Promeses final de curs a Corro d'Amunt any 2005

Promesa de llops. La daina Gemma Jordà li pren la promesa la cap Anna Rovira, al seu costat l'Eva Rosich any 1999

Interior de la casa Nova de can Vila on es monten les carrosses dels Reis any 2007

Patge reial al Sot d'en Barriques, any 2005, Gemma Jordà

Reunió de caps i ajudants Marina Ramon, Arnau Blanco, Núria Garriga, Alba Cebrian, Josep

Els caps Angèlica Millàn, Joan Ferré, Jordi Pastor, Alex Mauri, Vicenç Rodríguez i Natàlia Martínez

Les acampades o campaments

S'havien fet acampades per Sant Jordi al carrer Josep Molins, davant del Cau. Entre les acampades per les rodalies del poble, a banda de les de Can Mas, també se n'havien realitzat per l'Aplec de Sant Valerià.

Segons consta en el programa d'activitats del segon trimestre de l'any 1966, els dies 7, 8, 9, 10 i 11 d'abril es va fer el Campament de Setmana Santa a Vilabella. Aquell mateix any pel mes de maig també es va realitzar una sortida d'una jornada a La Conreria i una altra a Sant Miquel del Fai.

Les acampades han evolucionat al llarg dels anys, com tot. Avui en dia és molt difícil acampar perquè l'acampada lliure està prohibida. Antigament, als anys 60 i 70, es buscava un lloc que agradés, es parlava amb el propietari per demanar permís i es notificava a la Guàrdia Civil. En un lloc totalment natural podies dissenyar el teu campament. Això significava que s'havien de muntar latrines, cuina, menjador, dutxes, etc. Totes aquestes instal·lacions ocupaven la major part del temps. Si el campament era d'estiu i durava 15 dies no era cap problema.

Actualment aquests tipus de campaments s'han perdut i si se'n fan són d'una durada més curta. Tenim un exemple en els campaments de Setmana Santa que normalment són de quatre dies.

Els campaments es feien amb tendes de campanya canadenques, aleshores no existien les de tipus iglú. No hi havia tanta consciència ecològica i el més normal era fer un foc i un reguerot al voltant de la tenda per si plovia.

En cas de mal temps es clavava una patata al pal de la tenda canadenca perquè el pal no fes de parallamps.

També ha canviat molt la intenció, quan es programava un campament era molt important trobar algun pare, amic o antic monitor que fes d'intendent per cuinar i anar a fer les compres. Ara, tot això ha canviat molt perquè actualment hi ha magnífiques cases de colònies ben equipades que permeten estades sense haver de preocupar-se tant per la intenció. Tot i això, hi ha caps que trien fer-se el menjar i que els nois i noies cuinin, parin taula, rentin plats, etc.

L'última nit, com no, el més habitual era celebrar el tradicional foc de camp on tothom aprofitava per fer representacions, explicar acudits i cantar cançons.

L'últim dia dels campaments era costum convidar als pares i passar el dia junts. Aquell dia també es podia aprofitar per fer les promeses que se celebraven un cop l'any i oficiar una missa de camp, ja que aquest dia solia Caure en diumenge.

Al llarg dels anys s'han fet acampades i rutes de tota mena. S'han fet circuits en bicicleta (Ruta de la Plata), a peu pel camí de Ronda fins el Cap de Creus, travesses pel Cadí o la ruta del Càtars a l'Occitània o Llenguadoc. També s'han fet acampades a La Vall d'Aran.

Entre les darreres anècdotes podríem citar la Setmana Santa de l'any 2008, quan es va fer un campament a Sant Pere de Torelló, del 20 al 23 d'abril, i per les inclemències del temps, una nevada inesperada els va obligar a traslladar-se a un poliesportiu de la capital d'Osona. Hi varen acudir bombers i voluntaris de Protecció Civil, el campament va continuar a Can Jornet.

El futur de l'agrupament puja carregat d'il·lusions amb la unitat de castors i llúdries.

Les sortides de cap de setmana

Les sortides de cap de setmana començaven el dissabte. L'anterior cap de setmana els caps (monitors) donaven el paper de l'excursió, amb tota la informació necessària, que també servia de permís patern. Avui en dia s'envia un correu electrònic.

Aquestes sortides, igual que els campaments actuals, han canviat molt.

Antigament era normal fer servir la línia de Renfe de Puigcerdà, era el més fàcil. Ara les sortides es poden programar des de Granollers Centre o Montmeló i els mateixos pares porten els seus fills a l'estació.

Les sortides més típiques eren al Figaró "Sot del Bac", i al Tagamanent, que es podia pujar des de les dues vessants, pel Figaró, pujant unes escales interminables, o per Aiguafreda. Si anaves a Aiguafreda/Sant Martí de Centelles es podia anar a la Vall de Neu o pujar els Cingles d'en Bertí, també podies anar a les terres "Roges" o pujar al castell de Sant Martí.

Unes estacions més enllà es podia anar a Balenyà, a Tona o fins i tot a Seva.

Més amunt Vic, Torelló, St. Quirze de Besora, Ripoll o a Sant Joan de les Abadesses. Es podia pujar fins a la Molina, Planoles, Ribes de Freser, Queralbs o Núria, aquestes sortides eren pels mes grans i duraven més dies.

Recordo la petita estació de Ribes de Freser amb les andanes sempre plenes d'excursionistes tots cridant "Renfe mierda" pels retards o per falta de vagon. El fet de poder cridar d'aquella manera, per a uns nens de 9 o 10 anys, era una passada. El més normal en hores punta era haver de pujar als trens amb empentes o fins i tot haver d'esperar el següent tren.

Sant Miquel del Fai també era una sortida que es feia molt, tant a peu com amb el cotxe de línia de la empresa Sagalés.

Si volíem agafar la línia de Granollers per anar a Sant Celoni o Sta. Maria de Palautordera l'excursió, com si diguéssim, començava abans, ja que des del Cau baixàvem el carrer per passar els dos ponts de la via que hi ha fins arribar a l'estació de Montmeló per agafar l'altra línia de

Renfe. Aquesta caminada comportava perills pels més menuts.

Era normal, quan es passava una nit fora, fer un bivac (vol dir dormir al ras) al voltant d'una foguera.

Les guitarres i els cançoners per un agrupament escolta són una peça importantíssima que no pot faltar. Dins dels vagon de tren les guitarres eren l'atracció de la gent.

Si podíem agafar el borreguer era genial pels nens, ja que tenia un passadís llarg ple de compartiments on hi cabien els sis o set de colla (escamot, sisena, patrulla).

En aquells temps, si dúiem la boina al tren, era un perill ja que en un moment o altre treies el cap per la finestra i era motiu de pèrdua segura.

Avui en dia és impensable que els nens portin una navalla. Als anys 70 portàvem el matxet i com més gran fos, millor (teníem jocs específics per aquesta eina).

*Campament de setmana santa a Moià, els caps
Pilar Arbós, Joan Soto i Ramon Tarrada*

Les llanternes pels jocs de nit, les cantimplorres, el sac de dormir i la llet condensada eren imprescindibles per una sortida de dos dies.

El joc de nit que sempre es feia era el del Castell, on els nois amb potents lots vigilaven que ningú entrés sense ser vist ni anomenat. Els canvis de roba sovintejaven. De dia es podien fer guerres de bombarders o fer activitats com ara treure empremtes de guix d'algun porc senglar.

El que sempre triomfava eren els joc de pistes ja que feien que els nens arribessin a lloc sense la típica frase "estic cansat". Tothom volia descobrir els missatges o diferents proves que els caps ens havien preparat. A l'edat de rangers, les unitats ja es podien dividir en petis grups i el que es feia era anar al mateix lloc per diferents camins i trobar-se més tard; no sempre ens trobàvem amb facilitat, però això constituïa un estímul.

Maqueta de l'acampada darrera el bosc de la Torre d'en Malla

Acampada 1200 escoltes de la demarcació Vallès Maresme durant el 30è aniversari l'any 1992 al bosc de la Torre d'en Malla

Activitats a l'entorn de l'agrupament

A instàncies de l'agrupament s'havien organitzat tallers de diferents activitats amb la col·laboració de pares i amics. Per citar-ne alguns faré menció dels cursets de sardanes impartit per la senyora Galindo; el de cuina a càrrec del senyor Ventura Brunet; el de socorrisme per la monitora Montse Fàbregues de Granollers i el de maquetista dirigit pel senyor Agapito Soto.

El vincle entre els pares dels nens i les nenes era gran i portava, a instàncies de l'infatigable president, Joan Ferré, a organitzar activitats on fruïen tots plegats, grans i petits. Es varen organitzar sortides amb autocar a llocs emblemàtics de la nostra terra com les visites als monestirs de l'ordre del Cister de Poblet i Santes Creus. També per les Terres de l'Ebre, concretament a la desembocadura. En un altre ocasió varen anar fins el naixement del riu Llobregat a les Fonts del Llobregat. Passejar per la Garrotxa i concretament a Santa Pau, també va formar part de la llista de sortides organitzades per l'agrupament.

El fet que en Joan Ferré fos fill d'un poble de l'Alt Camp, Vilabella, terra de vinyes i calçots, va portar a que pares i fills escoltes anessin a aquest poble a fer una calçotada. Aquestes cebes es coïen amb els brots de les branques dels ceps que s'havien obtingut de la poda. El secret d'aquest àpat és la bona salsa; aquesta mescla pastosa de productes comestibles l'elaboraven els pares d'en Joan i més tard la seva muller, Fina Giménez, amb qui es va casar l'any 1969. Ella va seguir amb la recepta transmesa pels seus sogres. Aquesta tradició de fer la calçotada ha tingut continuïtat.

Per commemorar els 43 anys de vida de l'entitat es va fer un dinar popular. Va congrega prop de 200 persones; la intenció d'aquesta trobada era també fer un petit homenatge a qui fou el pal de pallar de l'agrupament, en Joan Ferré, atès que patia una llarga malaltia. Malauradament en Joan no va poder assistir a aquesta trobada, ja que restava ingressat a l'hospital. Les forces del motor de l'escoltisme paretà anaven minvant i, el 8 de novembre d'aquell mateix any, l'home que havia viscut una vida dedicada a l'escoltisme ens deixava. Un dia de dol per l'escoltisme paretà.

Representació dels Bandolers d'en Serrallonga en el foc de camp a l'era de Can Jornet l'any 2002

Representació en el foc de camp darrera l'església Jordi Ferré, Eva Martínez i Joaquim Matutano

Unitat de Pioners i Caravel·les arrenjant la font de la Torre d'en Malla anys 90-91

Unitat de Rangers fent orientació pels caps Joan Soto i Tano Clemente

El grup de folk “Llet de Pot”

Dins de l'agrupament va sorgir un grup de quatre joves aficionats a la música folk. L'any 1968 es va formar el primer grup musical amb el nom de Llet de Pot. Els integrants eren Pere Mayans, Pere Guinjoan, Elies Barrenechea i Miquel Sanuy. Tots ells tenien només 14 anys.

Més tard, aquest conjunt de música folklòrica es va desfer i varen continuar amb el mateix nom només dos dels membres inicials: Pere Mayans i Miquel Sanuy. Després d'una curta etapa, al duet s'hi varen integrar dos nous músics aficionats: l'Esteve Ninou i en Ramon Brunet. Cantaven durant les misses a l'Església de Sant Jaume. Es podria dir que aquesta etapa va ser la més llarga del grup. Assajaven a casa dels pares de l'Esteve Ninou. Pel que sabem podem dir que en Ramon Brunet tocava el baix, l'harmònica i la flauta, en Pere Mayans la guitarra i també cantava i en Miquel Sanuy era guitarrista i vocalista.

L'Esteve Ninou va deixar el conjunt i es va integrar com a nou membre en Josep Lluís Soto. Quan portaven un bon bagatge musical varen entrar dues veus femenines: Rosa Maria Surroca i

Montserrat Fàbregas. Josep Lluís Soto va abandonar la formació musical i el va substituir el seu germà, Joan Carles. Al final van continuar els quatre nois però les dues noies varen abandonar el conjunt.

En una ocasió també va actuar amb Llet de Pot en Daniel Fàbregas.

Aquest grup musical va ser convidat a Ràdio Barcelona per fer-los una entrevista, i es va poder sentir a través de les ones radiofòniques la melodia i la lletra d'una de les seves cançons: Lluita per un desig. Més tard varen actuar a la Cova del Drac de Barcelona, com a teloners d'una actuació del popular cantant català dels anys setanta, Jaume Sisa. Van actuar en la inauguració del Pavelló poliesportiu de Mollet, l'any 1972, així com en el Festival de Folk de Montmeló a mitjans dels anys setanta.

Les principals cançons composades i interpretades per ells foren: Lluita per un desig, Somni de llibertat, La primavera (també coneguda popularment com balada de Miki Machado) i una llarga llista que la memòria popular ara no recorda.

Festival folk Montmeló anys 74-75 presentat per Angel Cases

LLUITA PER UN DESIG

Llet de pot

En un lloc molt lluny entre rius i boscos hi ha
un poble molt petit on viu el meu amor.

Jo ara sóc molt lluny i penso sempre en ella
quan els dos anàvem a veure el riu Freser.
Penso en la seva imatge en el mirall de l'aigua
i ploro en pensar que potser ja no la veuré.

Paisatges ofegats sense color ni vida
Sempre seran aquí a néixer terra humida
Com cada nit d'hivern gelades i turmentes
Em fan sentir petit ventades violentes
Però un dia arribarà que jo me n'aniré

Deixaré aquesta terra i molt lliure seré
Buscaré companya allà a la gran ciutat
Perquè sigui el meu algo en vida de veritat

La la la la ra

Però els mateixos paisatges avui al despertar
Encara estava aquí m'han fet recordar
Des d'ara lluitaré perquè arribi aquell dia
aquell dia somiat que canviarà ma vida
Bastant he treballat aquí a la terra humida
M'he embrutat les mans sense descans ni vida
Però sento no molt lluny un algo que ja em crida
És segur el meu amor és ja la nova vida.

La la la la ra

Inaguració pavelló Mollet anys 72-73 Josep Lluís Soto, Esteve Ninou, Ramon Brunet, Elias Barrenexea, Miquel Sanuy i Pere Mayans.

Trentè aniversari de l'agrupament

L'any 1991 hi havia un equip de pares molt competent i, amb Joan Ferré al capdavant, es varen proposar organitzar una gran trobada durant la primavera de l'any següent per tal de commemorar el trentè aniversari de l'agrupament. Aquesta celebració es volia fer pel 25è aniversari, però no va ser possible per la manca de recursos econòmics i humans. Es va començar a organitzar el gran esdeveniment a partir de la tardor de l'any 1991.

L'acampada, amb tendes de campanya i dins d'un gran recinte, es va fer pels voltants de la Torre de Malla. Va coincidir amb el començament de la primavera i va durar tot un cap de setmana. Va començar un divendres per la tarda i es va cloure el diumenge al capvespre. Es va fer als terrenys que envolten la vila milcentanària de la Torre d'en Malla de Parets, un dels edificis emblemàtics

de casa nostra. La corresponsal Pepi Volart informa, al setmanari comarcal del Vallès Oriental El 9Nou, de manera textual: "va muntar una important infraestructura, amb tendes de campanya, sanitaris, aigua, un equip de megafonia, un petit escenari on s'hi van fer les actuacions dels grups d'animació que hi van participar a més de comptar amb la col·laboració de la Creu Roja i amb els voluntaris de Protecció Civil de Santa Perpètua de Mogoda que es van encarregar de portar el control de qui entrava i sortia del recinte".

El nombre de persones que varen prendre part en la celebració passava de les 1.400. Provenien de setze agrupacions escoltes del Vallès Oriental i d'altres comarques catalanes.

La participació en la organització dels preparatius per la gran diada va ser massiva; tant pa-

Celebració 40è aniversari any 2001

res i caps com l'Ajuntament varen col·laborar de valent. Es varen fer maquetes per definir la zona d'acampada i es varen editar tríptics i adhesius de propaganda. També es varen visitar agrupaments i es va crear un carnet individual anomenat de camp per cada nen/nena amb indicacions d'horaris, activitats, cançons, etc. La logística no podia fallar; s'organitzaren serveis d'autocars que anaven a buscar els petits escoltes als seus Caus. Les activitats que es varen dur a terme aquell cap de setmana varen ser molt variades: animació, àpats comuns, foc de camp, missa de campanya, arrossada popular (el diumenge), etc. Cal dir que l'eucaristia la va concelebrar el prevere i rector de Parets mossèn Josep Maria Carulla. Hi fou convidat, entre moltes altres personalitats, el que llavors era President de la Generalitat i antic escolta, Jordi Pujol i Soley. Per motius d'agenda es va excusar de participar en la celebració d'aquesta efemèride.

Per cloure la gran trobada es va fer una imensa rotllana humana i units de mans i de cor tothom cantava L'hora dels adéus. Mentre es feia aquest acte tan fraternal de comiat, un jove agafà una senyera i donà la volta per tota la rotllana.

El cost de l'acampada va ser de tres milions de les antigues pessetes i va tenir suport financer de l'Ajuntament de Parets i d'empreses col·laboradores. El cap de l'agrupament, en Joan Ferré, comentava a la premsa que se sentia molt satisfet de la celebració i alhora donava les gràcies a tothom que hi havia participat, i molt especialment als caps dels altres agrupaments, atès que sense l'ajuda i el suport d'aquests no hauria funcionat, donada l'envergadura de l'organització. El propi alcalde, Joan Seguer, acompanyat d'una delegació de l'Ajuntament, es va passejar per l'acampada per tal de conèixer de primera mà el funcionament de la mateixa.

Hora dels adéus, sortida fi de curs a Borredà any 2007

Els escoltes sempre fan l'hora dels adéus

El nou Cau: Can Jornet

La casa de Can Jornet, dins el Parc Agrícola de Gallecs, és una masia de carener perpendicular a la façana i dues vessants laterals i les golfes aixecades de l'últim pis del cos central. Són conegudes aquests tipus d'edificacions, que tenen els seus orígens en el segle XVI i que s'ha mantingut fins els nostres dies, amb el nom de formes basilicals. La planta és rectangular. És una masia situada a la part sud-occidental del terme municipal, a ponent de la Riera Seca. Davant la casa hi ha una era enrajolada de cairons on en una altra època s'hi batia i es feien moltes tasques de la vida de pagès. La masia fou construïda l'any 1877. En el padró d'habitants de 1880 hi consta que hi vivia la família Pelegri-Armadans amb els seus fills i nets, un total de 7 persones.

Aquesta casa de camp va ser expropiada l'any 1970 per una Actuació Urbanística Urgent (ACTUR), que afecta una zona geogràfica que es denomina Gallecs però que no inclou només el poble de Gallecs, sinó tot un conjunt de masies i terrenys que pertanyen a diferents pobles. Finalment no es va portar a terme el pla urbanístic i tota la zona expropiada en el seu dia pel Ministeri de la Vivienda va passar a mans de la Generalitat. Actualment pertany a l'INCASOL.

Masia de Can Jornet any 2007

Un dels objectius de l'agrupament era aconseguir que la masia de Can Jornet fos la seu de l'entitat. Cal dir que en els anys noranta, quan es va plantejar, aquesta fita era molt complicada atès que calia fer una sèrie de tràmits burocràtics de cessió per part de l'Institut Català del Sòl a l'Ajuntament de Parets a través del Consorci de Gallecs. Alhora, l'Ajuntament havia de fer la cessió d'ús a l'agrupament i fer-se càrrec de les obres d'arranjament. Els escoltes de Parets d'aquell

Inauguració de Can Jornet, 4 maig 2007, Joan Ferré i Joan Seguer

moment, ajudats també pels antics, varen aportar el seu gra de sorra en aquesta àrdua tasca. Varen fer neteja, picar parets, col·locar terra de fusta, instal·lacions elèctriques, etc. Cal dir que la casa estava molt abandonada i bruta. La neteja va començar l'abril de 1997. El 15 de juny del mateix any la masia va patir un incendi que va afectar la planta superior de l'edifici sense masses conseqüències, però que va obligar a intervenir els bombers.

El 15 de novembre de 1998 es va celebrar l'acte constituent sobre la cessió de l'ús de la masia de Can Jornet per part del consistori paretà a l'agrupament. El Conveni de Cessió el signaren, per part del govern municipal l'alcalde, Joan Seguer, i per part dels escoltes el president, Joan Ferré i Rovira.

El projecte de rehabilitació es de l'arquitecte Javier Gómez Méndez. La masia té una superfície útil de 522 metres quadrats i es troba en un entorn privilegiat i molt bonic.

El somni de disposar d'una casa per reunir-se, fer tallers i moltes altres activitats en un marc molt bonic com és l'espai de Gallecs, es va fer una realitat el dia 4 de maig de 2003. Es va fer una gran festa, on hi varen participar gegants, colles de diables i bruixes. La casa també la compartien amb altres entitats del poble.

Caminada conjunta davant de Can Jornet

Caminada conjunta davant de Can Jornet - Es pot veure l'avançament de les obres de reforma de la façana.

Testimonis d'escoltes: COM A PARE DE DUES NOIES ESCOLTES

Recordo mol bé la meva primera etapa escolta com a minyó des de 1961 fins al 1973, any en que ho vaig deixar per anar a fer el Servei Militar. Vaig tenir a en Joan com a cap de patrulla i després com a cap d'Agrupament fins que vaig marxar, sent jo un dels caps de l'Estol.

Joan Ferré era una persona d'un innegable sentit de companyerisme i que va portar el sentiment escolta al seu cor, fins al moment de la seva desgraciada mort. Va fer molt pel poble de Parets, a part, de la seva gran aportació pels nens i joves escoltes, va ser el propulsor inicial de les grans cavalcades dels Reis Mags amb uns recursos molt minsos.

Encara recordo la primera excursió que vaig fer amb ell, a un lloc que ara semblaria ridícul,

vam anar a una casa de pagès, al poble de Llerona. Altres excursions, a Sant Miquel del Fai, caminant des de Riells, al Tagamanent, etc.

Quan vaig ser un dels caps de l'Estol, ell feia de cap d'Agrupament aportant-nos gran quantitat d'ajuda tan material com moral.

Jo no vaig viure l'etapa per assolir el Cau actual, però al tornar després de moles anys a l'Agrupament, com a pare de dues nenes escoltes i membre de la Unitat de Pares, em vaig trobar amb aquesta gran obra per l'escoltisme de Parets, que és Can Jornet. Gràcies al seu gran esforç i abnegació moltes vegades en solitari i altres acompanyat, ens va dur fins a l'Agrupament escolta del qual gaudim actualment.

Enric Rial

Signatura del conveni de cessió de can Jornet l'any 1998, entre Joan Ferré i Joan Seguer i els caps Joan Pastor i David Soto

Síntesi històrica de l'organització de l'agrupament

ANY	PRESIDENT	CAP D'AGRUPAMENT	CASTORS LLÚDRIGUES	LLOPS DAINES	RANGERS NOIES GUIES	PIONERS CARAVEL·LES	TRUC AJUDANTS	AUXILIARS	PROMESSES
1960/61			Els escolanets organitzen una		Joan Ferré, Evarist Alborch, Manuel Rodríguez, Lluís Isern	Josep Saus			
1961/62					Antoni Juzgado, Evarist Alborch, Manuel Rodríguez, Lluís Isern	Joan Ferré, Josep Lluís Soto, Enric Garde, Josep Saus			Montseny
1962/63			Cap de Secció Joan Ferré	Única unitat secció	Antoni Juzgado, Evarist Alborch, Manuel Rodríguez, Lluís Isern	Joan Ferré, Josep Lluís Soto, Enric Garde, Josep Saus			Vilabella, Mas de la Cua
1963/64					Antoni Juzgado	Joan Ferré, Josep Saus			Can Mas
1964/65									Darrera del Cau
1965/66		Joan Ferré	Cap de Secció Antoni Juzgado	Estol, Akela M ^a Teresa Soto, Lourdes Turull	Rangers				Can Mas, Palaudàries
1966/67		Joan Ferré		Akela M ^a Teresa Soto, Lourdes Turull				Carles Garde	
1967/68		Joan Ferré		Estol, Akela Joaquina Mèndez	Enric Garde, Evarist Alborch, Manuel Rodríguez, Lluís Isern			Antoni Juzgado, Cesc Juzgado, Francesc Jiménez, Montse Montserrat	Can Mas
1968/69		Joan Ferré							
1969/70		Joan Ferré			Antoni Juzgado, Cesc Juzgado, Francesc Jiménez, Assumpta Crespo				Can Mas
1970/71		Joan Ferré							Can Mas, Palaudàries
1971/72		Joan Ferré		Enric Rial, Adriana Garcia, Montse Cepero, Pere Mayans				Altres caps o ajudants que no sabem on col·locar: Assumpta Crespo, Maria Martínez	
1972/73	Estol	Joan Ferré		Enric Rial, Adriana Garcia, Montse Cepero, Pere Mayans	Francesc Juzgado, Antònia Gambau	Francesc Fernando, Marià Soriano, Rafael Dalmau, Josep Lluís Salvador		Montse Salvador, Roma Badia, Ramon Brunet, Carmen Álvarez	Can Mas, Palaudàries
1973/74		Joan Ferré		Enric Rial, Adriana Garcia, Montse Cepero, Pere Mayans	Dionís Jiménez, Francesc Juzgado, M ^a Jesús Martínez, M ^a Rosa Tintó				Cardedeu
1974/75		Joan Ferré		Xavier Poblador, Adriana Garcia, Montse Cepero, Pere Mayans	M ^a Jesús Martínez, Francesc Jiménez, Francesc Juzgado	Rafael Dalmau, Pilar Argós			Can Mas, Palaudàries
1975/76		Joan Ferré		Xavier Poblador, Dani Fàbregas, Montse Fàbregas, Josefina	Socorro	Rafael Dalmau, Pilar Argós		Miquel Àngel Tintó, Nadal, Leiva Ruiz	Can Mas, Palaudàries
1976/77		Joan Ferré		Xavier Poblador, Rafael Dalmau, Pilar Arbós, Imma Arbós	Francesc Juzgado, Recuerdos Guzmán, M ^a Àngels Álvarez				Rellinàs
1977/78		Joan Ferré		Rafael Dalmau, Pilar Arbós	J.C. Soto, Daniel Fàbregas, Montse Fàbregas				Rellinàs
1978/79		Joan Ferré		Francesc Juzgado, Rosa Blancas, Recuerdos Guzmán	Pere Mayans, Antònia Gambau, Adriana Garcia	Rafael Dalmau, Pilar Arbós, M ^a Rosa Garcia Galindo, J.C. Soto			Cardedeu

ANY	PRESIDENT	CAP D'AGRUPAMENT	CASTORS LLÚDRIGUES	LLOPS DAINES	RANGERS NOIES GUIES	PIONERS CARAVEL·LES	TRUC AJUDANTS	AUXILIARS	PROMESSES
1978/80		Joan Ferré			Pere Mayans, Adriana Garcia	Pilar Arbós, Rafael Dalmau			
1980/81		Joan Ferré				Pilar Arbós, Rafael Dalmau		Jordi Brunet, Ramon Tarrada, Carles Camps, Caietà Clemente, Joan Soto	Queralbs, Maristes
1981/82		Joan Ferré			Rafael Dalmau, Pilar Arbós			Carles Camps, Ramon Tarrada, Anna M ^a Matutano, Joan Soto, Caietà Clemente	Moia
1982/83		Joan Ferré		Jordi Brunet, Anna M ^a Matutano	Caietà Clemente, Joan Soto			Carles Camps, Rafael Dalmau, Pilar Arbós, Ramon Tarrada	Mas de la Cua, Vilabella
1983/84		Joan Ferré		Jordi Brunet, Anna M ^a Matutano	Caietà Clemente, Joan Soto, Carlos Camps	Rafael Dalmau, Pilar Arbós, Ramon Tarrada			Moia
1984/85		Joan Ferré		Jordi Brunet, Anna M ^a Matutano, Pere Mayans, Adriana Garcia, Joan Salrà	Caietà Clemente, Joan Soto	J.C. Soto, Anna Sánchez, Ramon Tarrada, Santiago Bravo			Monells
1985/86		Joan Ferré		Anna Sánchez, Anna M ^a Matutano, Joan Salrà	Joan Soto	Pere Mayans, Adriana Garcia, Santiago Bravo	J.C. Soto		Valldavia (Vilopriu)
1986/87		Joan Ferré		Jordi Brunet, Lulú Garcia, Anna Sánchez, Anna Matutano, Mari Vivancos	Santiago Bravo, Cristina Martínez, Joaquim Matutano	Pere Mayans, Adriana Garcia	J.C. Soto		Croscat (Olot), La Cànova
1987/88		Joan Ferré		Jordi Brunet, Anna Sánchez, Lulú Garcia, Toni Mari, Joan Salrà	Santiago Bravo, Cristina Martínez, Joaquim Matutano	Ramon Tarrada		Pere Mayans, Adriana Garcia	
1988/89		Joan Ferré		Jordi Brunet, Anna Sánchez, Lulú Garcia, Toni Mari, Joan Salrà	Santiago Bravo, Cristina Martínez, Joaquim Matutano	J.C. Soto		Ramon Tarrada, Elisenda Rodríguez	
1989/90		Joan Ferré	Jordi Brunet, Lulú Garcia	Joaquim Matutano, Toni Mari Vivancos, Eva Martínez	Cristina Martínez, Santiago Bravo, Susana Rosich	Ramon Tarrada			Planoles
1990/91		Joan Ferré	Jordi Brunet, Lulú Garcia	Joaquim Matutano, Eva Martínez, M ^a Nieves Castellon	Jordi Ferré, Albert Mauri, Susana Rosich, Cristina Martínez, Santiago Bravo	Ramon Tarrada		J.C. Soto, Anna Sánchez, Joan Soto, M ^a del Mar Rodrigo, Montse Teubert	Planoles
1991/92		Joan Ferré 30è Aniv.	Ramon Tarrada, M ^a del Mar Rodrigo, M ^a Àngels Vázquez, Alicia Camañes	Jordi Matutano, Elisenda Rodríguez, Joaquim Matutano, Susana Rosich	Jordi Ferré, Albert Mauri, Montse Teubert, Joan Bartomeu	Jordi Brunet, Lulú Garcia, Santiago Bravo, Cristina Martínez, Caietà Clemente	Joan Soto, Joan Ferré, David Simon		Planoles
1992/93		Joan Ferré	Ramon Tarrada, M ^a del Mar Rodrigo, M ^a Àngels Vázquez, Alicia Camañes	Elisenda Rodríguez, Joan Bartomeu, Josep Antoni Velasco, Susana Rosich	Joaquim Matutano, Jordi Matutano, Vicenç Rodríguez, Porcel Santi i Cristina	Joan Soto, Albert Mauri	Joan Soto		Can Bordoi, Llinars
1993/94		Joan Ferré, Jordi Brunet, Lulú Garcia	Ramon Tarrada, M ^a del Mar Rodrigo, M ^a Àngels Vázquez, Alicia Camañes, Lidia Camps	Jose Antonio Velasco, Elisenda Rodríguez, Susana Rosich	Jordi Matutano, Josep Porcel, Santiago Bravo, Cristina Martínez, Joaquim Matutano	Joan Soto, Albert Mauri			Planoles
1994/95		Joan Ferré		Susana Rosich, Joan Martínez, Santiago Bravo, Cristina Martínez	Elisenda Rodríguez, Joan Pastor, JM Porcel	Barto Martínez, Albert Mauri, Jordi Matutano	Ramon Tarrada	Anna Rovira, Paco Moreno	Castell de Tona
1995/96	Joan Ferré	Albert Mauri		Joan Pastor, Elisenda Rodríguez, Oriol Miró, Imma Araujo	Paco Moreno, Anna Rovira, Ales Mauri	Vicenç Rodríguez, Ester Mayans, Xavier Pastor, Dolors Munera	Victor Aleo, Noel Velasco	Jordi Ferré, M ^a Àngels Garcia Vázquez	
1996/97	Joan Ferré	Paco Moreno	Loli Munera, Vicenç Rodríguez, Jordi Ramon, Eva Rosich	Paco Moreno, Anna Rovira	David Soto, Victor Aleo, Noel Velasco, Alex Mauri	Oriol Miró, Joan Pastor, Elisenda Rodríguez, Imma Araujo	Vicenç Rodríguez, Xavi Pastor		PI, Cortariu
1997/98	Joan Ferré	Paco Moreno		Anna Rovira, Jordi Ramon, Eva Rosich	David Soto, JM Porcel, Victor Aleo, Xavi Martínez, Manel Rodríguez	Oriol Miró, Xavi Pastor, Alex Mauri	Vicenç Rodríguez		Begudà, Mas Pinadella, Garrotxa

ANY	PRESIDENT	CAP D'AGRUPAMENT	CASTORS LLÚDRIGUES	LLOPS DAINES	RANGERS NOIES GÜIES	PIONERS CARAVEL·LES	TRUC AJUDANTS	AUXILIARS	PROMESSES
1998/99	Joan Ferré	Joan Pastor	Joan Pastor, Rosa Munera, Manel Rodríguez	David Soto, Jordi Ramon, Lúdia Segura, Anna Mayans	Anna Rovira, Xavi Martínez, Eva Rosich, Fai Cors	Oriol Miró, Xavi Pastor, Miriam Cabezas	Alex Mauri		Saldes
1999/00	Joan Ferré	Joan Pastor	Imma Araujo, Joan Pastor, Jenifer Puigdeliure, Eva Rosich, Eva Samsó	Fai Cors, Pau Martínez, Anna Mayans, Manel Rodríguez, Anna Rovira	Miriam Cabezas, Miquel Àngel Carreras, Xavi Martínez, Jordi Pastor, Xavi Pastor	Victor Aleo, Rosa M ^a Munera, Lúdia Segura, David Soto	Oriol Miró, Alex Mauri, Xavi Pastor	Oriol Mió, Jordi Ramon, Elisenda Rodríguez	Voltants de Banyoles
2000/01	Joan Ferré	David Soto	Pau Martínez, Anna Mayans, Jenifer Puigdeliure, Manel Rodríguez	Imma Araujo, Jordi Jordà, Angèlica Millán, Jordi Pastor, Eva Rosich	Miriam Cabezas, Miquel Àngel Carreras, Xavi Martínez, Jordi Salabert, David Soto	Victor Aleo, Rosa M ^a Munera, Joan Pastor	Oriol Miró, Xavi Pastor	Elisenda Rodríguez, Lúdia Segura, Xavi Martínez, Jordi Ramon	Sant Llop, Riells
2001/02	Joan Ferré	David Soto	Jaume Martorell, Lúdia Segura	Jordi Jordà, Miquel Àngel Carreras, Jennifer Puigdeliura	David Soto, Lúdia Segura, Àngel Cabeza, Jordi Salabert	Jordi Pastor, Manel Rodríguez, Xavi Martínez		Es crea la Unitat de pares	Can Jornet
2002/03	Joan Ferré	David Soto	Jaume Martorell, Lúdia Segura, Àngel Ginés Cabezas, Paula Gabriel	Marta Ramon, Jordi Jordà, Albert San José	Jenifer Puigdeliure, Pau Martínez, Jordi Salabert, Miquel Àngel Carreras	Manel Rodríguez, Xavi Martínez, Jordi Pastor	Xavi Pastor, Angèlica Millán, Pere Gabriel	Oriol Miró	Font martina
2003/04	Joan Ferré - Mort	Xavi Pastor	Jaume Martorell, Paula Gabriel, M ^a Dolors Estrella	Marta Ramon, Pere Gabriel	Angèlica Millán, Pau Martínez, Didac Jordà, Miquel Àngel Carreras	Jordi Salabert, Jordi Pastor, Jordi Jordà	Joan Pastor, Fran Aleo	David Soto, Imma Araujo, Lúdia Segura, Manel Rodríguez, Oriol Miró, Xavi Martínez	Sora
2004/05		Jordi Jordà	Roger Martínez, Jaume Martorell, Júlia Jugon	Pere Gabriel, Gemma Jordà, Franc Aleo	Angèlica Millán, Didac Jordà, Roger Gombau	Paula Gabriel, Xavi Martínez, Joaquim Pineda			Corro d'Amunt
2005/06		Jaume Martorell, Paula Gabriel	Núria Garriga, Roger Martínez	Angèlica Millán, Jordi Farré, Ramon Agulló, Pere Gabriel	Roger Gombau, Jaume Martorell, Toni Gabriel, Marta Carreras	Paula Gabriel, Xavi Martínez	Jordi Salabert		Corredor, Montnegre
2006/07		Paula Gabriel, Jaume Martorell	Gemma Jordà, Roger Martínez, Núria Garriga, Jordi Salabert	Didac Jordà, Jordi Ferrer, Sara Tomás, Aida Barrientos	Toni Gabriel, Marta Carreras, Àlvaro Bermúdez	Paula Gabriel, Jaume Martorell, Pere Gabriel		Xavi Martínez, Manel Rodríguez, Angèlica Millán, Roger Gombau	Borredà
2007/08		Jaume Martorell, Paula Gabriel	Núria Garriga, Àfrica Monbiela, Àlvar Bermudes	Jaume Martorell, Didac Jordà, Diana Aleo, Gemma Vilareal	Toni Gabriel, Franc Aleo	Pere Gabriel, Gemma Jordà	Xavi Martínez, Roger Gombau, Jordi Salabert		Sta. Maria de Corcó, Esquirol
2008/09		Gemma Jordà, Pere Gabriel	Àfrica Mombiela, Irene Ramírez, Gerard González	Toni Gabriel, Rosario Gómez, Marina Ramon, Oriol Vilanova	Núria Garriga, Jordi Gómez, Anna Gombau, Gerard Fernández	Gemma Jordà, Pere Gabriel, Marta Carreras			Corro d'Amunt
2009/10		Marina Ramon, Irene Ramirez	Irene Ramírez, Gerard González	Anna Gombau, Marina Ramon, Antoni Badia	Núria Garriga, Jordi Gómez, Marta Carreras, Oriol Vilanova	Toni Gabriel, Gerard Fernández	Roger Gombau		Corredor
2010/11	50 Aniv.	Marina Ramon, Irene Ramirez	Marina Ramon, Adrià Mantecio, Anna Garriga	Alba Cebrian, Anna Gombau, Jordi Gómez, Silvia Rial	Arnau Blanco, Gerard González, Marta Carreras, Josep M ^a Andres	Toni Gabriel, Irene Ramirez, Núria Garriga			Borredà
2011/12		Nuria Garriga	Adrià Mantecio, Anna Garriga, Aarón Pérez	Silvia Rial, Alba Cebrian, Txema, Judit Villena	Anna Gombau, Arnau Blanco, Jordi Gómez, Patricia Pinilla	Toni Gabriel, Núria Garriga	Núria Garriga, Gerard Fernández		

Cavalcada CARTER REIAL

**dissabte 30
desembre 2000**

**17.35 h Plaça Marcer
20.00 h Plaça de la Vila**

La cavalcada estarà amenitzada pel
grup ELS PELACANYES

Cavalcada S.S.M.M. REIS MAGS

**divendres 5
gener 2001**

**17.35 h Plaça Marcer
20.00 h Plaça de la Vila**

La cavalcada estarà amenitzada per la banda musical
SANT LLORENÇ

Recorregut

☞ Casa Nova de Can Vila, pg. de Ronda,
pg. Molins, plaça Marcer, pg.
Molins,
c. Montserrat, c. Alfons XIII,
av. Catalunya, c. Sant Antoni, av.
Lluís Companys, c. Major i plaça de la
Vila.

**NO OBLIDEU EL
TRADICIONAL FANALET!!**

Podeu adquirir-lo a les
parades instal·lades
a la plaça Marcer i a la
plaça de la Vila.

Patrocina per

Ajuntament de
Parets del Vallès

Organitza per

Maria Huidob / Pòsters - Catalunya

PARIETES
centre d' estudis locals

WWW.PARIETES.COM